

*Марта ШВЕЦОВА,
викл. кафедри музичного мистецтва
Львівського національного університету імені Івана Франка;*

*Євгенія СКРИПЧЕНКО-КАРПІНСЬКА,
викл. кафедри музичного мистецтва
Львівського національного університету імені Івана Франка*

ЗМІСТ ТА СТРУКТУРА ВИКОНАВСЬКОЇ АКТИВНОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ-МУЗИКАНТІВ

У тезах піднімається актуальна проблема формування музичної виконавської діяльності. Висвітлено питання змісту та структури виконавської активності майбутніх учителів музичного мистецтва. Сьогодні підвищення рівня виконавського потенціалу майбутнього вчителя музики тісно пов'язане з вирішенням проблем освіти і виховання у нашому суспільстві, розвитком творчої діяльності особистості у всіх сферах соціального і культурного життя.

***Ключові слова:** виконавська активність, виконавська майстерність, музичне мистецтво, педагог-музикант.*

У сучасних умовах особливого значення набуває підготовка педагога-музиканта, людини гармонійно розвиненої, суспільно активної, яка поєднує в собі не лише професійні знання і загальну культуру, а й виражену орієнтацією на естетично ціннісну творчо-виконавську діяльність.

Сьогодні під час повномасштабної війни РФ проти України багато людей змушені покинути дім, роботу і виїхати за кордон. Та варто зауважити, що музиканти більш успішно адаптуються у цих реаліях, адже завдяки своїм виконавським здібностям мають можливість продовжувати музичну діяльність у різних сферах та організаціях. Зважаючи на зміст і структуру професійного становлення та соціальні факти сьогодення проблема формування виконавської активності майбутніх учителів музики є вельми актуальною.

Висвітленню широкого кола питань, пов'язаних з дослідженням музично-виконавської діяльності, відводили значне місце у своїх працях відомі науковці

в галузі мистецького навчання (А. Козир, Г. Падалка, О. Рудницька, О. Ростовський, В. Шацька, В. Шульгіна, О. Щолокова та ін.).

Необхідною умовою професійної діяльності майбутнього вчителя музичного мистецтва є вміння виконувати музичні твори, грамотно і творчо використовувати наявний досвід. Саме виконавство є однією із необхідних засад музично-педагогічної діяльності. «Виконую – значить переживаю, втілюю, спілкуюся, передаю, переконую» [1, с. 118]. Музичний інструмент відіграє важливу роль у роботі вчителя. Адже ніщо не може замінити того впливу на музичне сприйняття школярів, як живе звучання інструмента, особливо скрипки, яка має тембр дуже схожий до людського голосу. Тому в структурі професійних умінь учителя музичного мистецтва виконавська підготовка займає пріоритетне місце.

Однак, як показує практика, студенти і педагоги часто відмовляються від виконавства, віддаючи перевагу технічним засобам навчання. Причинами цього явища є відсутність виконавського досвіду, страх сцени, та обмеженість репертуару.

Формування готовності студентів до творчої самореалізації через виконавство у процесі концертно-освітньої діяльності виступає передовсім духовною потребою самої особистості. У процесі виконавської діяльності народжуються і проявляються емоції, що відображають ставлення студента до музичного твору. Адже розкрити змістове наповнення, донести до слухача емоційне забарвлення твору – головне завдання виконавця. Позитивно-емоційне налаштування завжди приводить до позитивних результатів, а характер емоцій впливає на формування виконавського стилю, різнобічність інтересів і потреб майбутнього вчителя музичного мистецтва. Так, у стані емоційного піднесення, творчого хвилювання, продуктивність студента максимально зростає, і, навпаки, у байдужості, апатії, пригніченості, результат діяльності мінімальний.

Для досягнення позитивного результату в процесі виконавської підготовки, на наш погляд, важливо створити для студентів середовище

емоційно-психологічного благополуччя та комфорту, що сприяє відчуттю психофізіологічної свободи в процесі виконання музичного твору з подальшою самооцінкою виконаного.

Набута у процесі навчання у закладі вищої освіти виконавська майстерність, підсилена теоретико-методичними знаннями, здатна проявитися якнайкраще в особистості педагога музиканта у процесі концертно-просвітницької роботи [2].

Найповніше виконавська майстерність та активність майбутніх учителів музичного мистецтва формується за умов:

- збереження своєрідності музично-естетичних уподобань кожного студента;
- урахування рівня їх виконавської підготовки;
- врахування психофізіологічних особливостей особистості.

Висновки. Отже, виконавська активність є важливою складовою діяльності майбутнього вчителя музичного мистецтва, що розглядається як психофізіологічна властивість особистості, котра інтегрує у собі емоційно-вольові дії, виражається у бажанні виконувати й інтерпретувати музику перед аудиторією, у результаті чого відбуваються якісно нові зміни всіх сфер особистості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Андрущенко В. П. Педагогічні умови формування готовності майбутніх учителів до музично-естетичної діяльності : дис. ... канд. пед.наук : 13.00.04. Одеса, 2000. 276 с.

2. Пляченко Т.М. Підготовка майбутнього вчителя музики до роботи з учнівськими оркестрами та інструментальними ансамблями : монографія. Кіровоград : Імекс-ЛТД, 2010. 428 с.